

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20'—, za inozemstvo Din 50'—; posamezna številka Din 2'— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VII

Celje, dne 1. maja 1936

Štev. 9

Tako pa ne!

Nedavno je pisal neki inozemski strokovni list na široko o zahtevi naših hmeljarjev, da se za izvoz našega hmelja izposluje v raznih državah posebne uvozne kontingente po znižani carini. Za take kontingente se seveda res potegujemo in to upravičeno, prav tako kakor ostale države, ki so celó v dosti manjši meri navezane na izvoz kakor pa pri nas. Zlasti v živo je zadela naša zahteva po uvoznem kontingentu v Nemčijo in dotični list nekako očetovsko pripominja, da tudi tak uvozni kontingent pri nas ne bo mogel preprečiti polomije; zoper to, trdi list, da je edina rešitev le v tem, da hitro skrčimo nasade kar za polovico, ker le v tem primeru bo hmeljarstvo pri nas postalo zopet vsaj kolikortoliko donosno.

Vse lepo in prav, toda za taka očetovska navodila naših stanovskih tovarišev iz inozemstva se prav lepo zahvalimo in jih — odklanjamo. Predobro se namreč zavedamo, da ne izvirajo iz skrbi za nas, temveč izključno le iz skrbi zase in lastno korist. Če imamo pri nas nekaj oralov hmeljskih nasadov več ali manj, to prav gotovo ne bo vplivalo na ceno hmelja na svetovnem tržišču, vsaj občutno ne. Res smo izvozili n. pr. predlani le okoli 10.000 stofov hmelja, lani pa skoro še enkrat toliko, blizu 20.000 stofov, toda vzrok toliko večjemu pridelku ni bilo povečanje površine nasadov, temveč le okolnost, da smo na skoro isti površini nasadov imeli lani prav obilni, predlani pa le pičli pridelek. Pa je še enkrat večji pridelek lani pri nas kaj vplival na ceno hmelja na svetovnem tržišču? Prav gotovo da malo, zelo malo, morda le nekaj več kot nič, kar pa je tudi razumljivo, saj naših 10.000 ali 20.000 stofov hmelja za svetovno produkcijo

skoro 600.000 stofov pomeni le malo več kakor kapljica vode v morje.

Bodimo si odkriti. Polomija bo res prišla, oziroma bo morala priti, ako se svetovni pridelek hmelja ne bo pravočasno prilagodil potrebi. Te polomije pa ne bomo zakrivali mi in jo mi tudi ne moremo preprečiti, celó tedaj ne, če bi hmeljarstvo docela opustili, ker smo preveč brezposmembni; le nekoliko zavlekli bi jo morda lahko. Rešitev tega vprašanja pač zavisi v glavnem od Češkoslovaške in Nemčije, ki sta glavna dva producenta žlahtnega hmelja. Vprav tam pa so imeli zadnji dve leti le pičle pridelke in to pri tako obsežnih okoliših že nekaj pomeni. Naj le imajo enkrat v ČSR in v Nemčiji razmeroma tako obile pridelke kakor lani pri nas, pa bo to prav gotovo silno odjeknilo na svetovnem tržišču ter imelo dalekosežne posledice na gibanje cen.

Seveda pa nikakor ne nameravamo morda zagovarjati kakega povečanja površine nasadov pri nas, temveč vprav nasprotno. Podčrtati hočemo le dejstvo, da ni toliko važno, da pri nas skrčimo nasade, temveč da je mnogo bolj važno, da store to v tistih državah, ki na svetovnem tržišču največ

Hmeljarji, pozor!

Rastlina že raste in nujno potrebuje hrane. Zato pa je skrajni čas, da se ji še pognoji s kalijevo soljo, ker le tedaj, če bo imela na razpolago dovolj kalija, bo dala ne samo obile, temveč tudi prvovrstne pridelke, gladko zeleno blago, ki bo šlo lahko v denar in doseglo boljšo ceno.

pomenijo. Pa jih skrčujejo? Ne, pač pa jih širijo v istem času, ko nam tako toplo priporočajo, da naj jih skrčimo. Sicer imajo v Nemčiji in Češko-slovaški zakonito predpisano površino nasadov, ki pa jo vkljub temu brez predpisanega predhodnega dovoljenja širijo. Res se grozi hmeljarjem, da se bodo taki nasadi morali zopet odstraniti in da bo dofitčni hmeljar še kaznovan, toda zaenkrat je ostalo vse le pri grožnjah. Medtem pa se je površina nasadov, kakor trdijo Čehoslovaki, v Nemčiji, in kakor trdijo nemški hmeljarji, tudi v Češko-slovaški zadnje leto precej povečala.

Tako je torej v resnici s to zadevo. Prav slično kakor po letu 1929, ko so vprav tisti, ki so najbolj kričali, da je treba nasade skrčiti, sami najmanj krčili. In kje so jih takrat skrčili najprej in najbolj? Pri nas, seveda! In sedaj jih naj zopet krčimo pri nas, da jih bodo drugod lahko širili? Ne, tako pa res ne! Po medsebojnem dogovoru, da skrčimo površino nasadov vsi, smo vedno pripravljeni doprinesiti sorazmerno svoj del, toda na poziv, da naj le mi skrčimo naše nasade, pa ne bomo nasedli. Tudi naš hmeljski okoliš namreč ni od včeraj ter ima prav tako pravico do obstoja kakor razni drugi, ki so res po obsegu znatno večji. Za skupni nastop in sporazum smo vedno pripravljeni, z dobrohotnimi sicer na videz, a v resnici le sebičnimi nasveti pa ne pitajmo drug drugega, temveč naj jih raje ohrani vsak sam zase in se tudi po njih ravna. Se bodo že tudi veliki hmeljski okoliši končno le morali oprijeti tistega pravila, ki pravi, da je treba živeti in tudi pustiti živeti. Dokler pa se bomo hmeljarji-producenti klali v nespametnem medsebojnem natezanju, se bodo pač pivovarne-konsumenti in trgovci mastili z našimi žulji.

Pa le ne gre.

Nekateri naši hmeljarji se navdušujejo nad razmerami v hmeljarstvu v Nemčiji. Najbolj se jim seveda dopadejo prisilne cene, katere Nemčija enostavno diktira in katere kupec mora plačati. In te cene tudi niso nizke, temveč sorazmerno celó visoke, kar je hmeljarjem še prav posebno všeč.

Že ponovno smo pojasnili, da to, kar je mogoče v Nemčiji, ni izvedljivo pri nas. Nemčija namreč večino hmelja, kar ga pridelava, porabi za lastne pivovarne, katere seveda lahko prisili, da ga morajo plačati po določeni ceni, ker sicer sploh ne dobe hmelja. Pri nas pa moramo večino hmelja izvažati, inozemskega kupca pa ne moremo prisiliti, da plača hmelj po določeni ceni, ker ga gre pač kupiti drugam, če mu je naš predrag.

HEROMAX-brizgalne,

motorne, prevozne in nahrbtnne so najboljše.

Zaloga: **IVAN VIRANT, ŽALEC**

In vendar tudi v Nemčiji ni vse zlato, kar se sveti. To najboljše dokazuje lansko leto, ko so pridelali nekaj več hmelja. Računali so na izvoz in se pri tem bridko vračunali. Najlepši hmelj so pokupile kar hitro domače pivovarne, ki so vedele, da morajo kupiti, in zato pohitele, da dobé čim boljše blago. Tako je ostalo za izvoz le slabše blago, ki pa ne gre in ne gre v denar. Povsod je že hmelj skoro razprodan in le kakih 5000 stotov še čaka kupca v Evropi, izvzemši Nemčijo, ki ima sama neprodanih še 14.000 stotov iz celokupnega pridelka 107.500 stotov. Teh 14.000 stotov pa Nemčija nikakor ne more prodati, četudi je že ponovno znižala ceno in zvišala izvozno premijo. To, kar Nemčija zadnji čas izvažala, je v glavnem le naš in češki hmelj, kateremu primešajo včasih nekaj nemškega, pa še to le malo, da se blago ne pokvari in ne odbije kupca. Končno so se odločili in 4000 stotov sploh izločili od prodaje kot blago, ki sploh ni nič vredno. Pa tudi ostalih 10.000 stotov ne upajo preveč ponujati v inozemstvo, da ne bi tudi za v bodoče preveč ubili ugled nemškega hmelja. Hoteli so prisiliti domače pivovarne, da prevzamejo še ta hmelj, ter jim nudili zato vse mogoče ugodnosti, toda le-te se ga branijo, češ da plačajo raje še enkrat tako visoko ceno, če dobe dobro blago. Tako Nemčiji ne preostaja drugega, kakor da ta hmelj nekam spravi in čaka z njim na pomankanje hmelja, ko bo tudi slabše blago šlo v denar. Škodo pri vsem tem pa trpe hmeljarji, in to zlasti mali hmeljarji, katerih je večinoma ta hmelj in ki do danes niti vinarja niso izkupili za lanski pridelek. V javnosti se sicer trdi, da to niso pravi hmeljarji, ker niso pridelali boljšega blaga, in da ima le tisti hmeljar pravico na dobro ceno, ki pridelava prvovrstno blago. To je vse res, toda tudi najboljšemu hmeljarju se pripeti, da pridelava včasih le manj vredno blago, prav tako kakor tudi narobe.

Kakor je iz navedenega razvidno, tudi v Nemčiji z vnovčevanjem hmelja ne gre tako gladko, kakor bi si kdo mislil na pogled, zlasti z izvozom ne, ker si inozemstvo pač ne da tako enostavno diktirati. In vso težo neugodnih posledic nosijo mali hmeljarji, ki so dejansko največji reveži in podpore najbolj potrebni. Kako bi se tako prisilno vnovčenje obneslo šele pri nas, ki smo navezani

skoro izključno na izvoz, si po vsem tem pač lahko mislimo. Res, ni vse zlato, kar se sveži in tudi v Nemčiji ne gre tako gladko, kakor se na prvi pogled zdi in kakor se to navadno opisuje v javnosti. Prave vzajemnosti vsekakor tudi tam ni.

Pravilnik o kontroli hmelja, namenjenega za izvoz.

Predpisal ga je trgovinski minister v sporazumu s kmetijskim ministrom na osnovi čl. 1 zakona o kontroli kmetijskih pridelkov, namenjenih za izvoz, in sicer dne 10. VI. 1932; II. št. 20.323/s. Objavljen je bil v »Službenih novinah« z dne 5. VII. 1932 št. 151/LXVIII/458 in tri mesece potem stopil v veljavo.

I. Hmeljska področja.

Člen 1.

Odredbe tega pravilnika veljajo samo za hmeljska področja, označena v členu 2. tega pravilnika.

Člen 2.

Za hmeljska področja po tem pravilniku se smatrajo:

a) savinjsko področje dravske banovine, in sicer sodni okraji Celje, Gornji grad in Vransko v srezu Celje. To področje se označi kot »Južno Štajersko-Savinjska dolina«;

b) naslednji drugi srezi dravske banovine: Dravograd, Konjice, Krško, Ptuj, Slovenjgradec, Maribor l.b., Maribor d.b., Šmarje in Laško. To področje se označi kot »Dravska banovina«;

c) podonavsko področje, ki ga sestavljajo ti-le srezi: Apatin, Batina, Bačka Topola, Bačka Palanka, Ilok, Irig, Odžaci, Novi Sad, Stari Bečej, Stara Pazova, Ruma, Senta, Sombor, Subotica, Šid, Titel in Žabalj. To področje se označi kot »Bačka«.

Člen 3.

Ministrstvo za trgovino in industrijo lahko sporazumno z ministrom za poljedelstvo na predlog pristojnega bana hmeljska področja razširi ali ustanovi nova.

Peronospora

že preti hmelju, ker je vreme dovolj toplo in preveč deževno. Zato pa je n u j n o potrebno pognojiti ga še s kalijevo soljo, da bo rastlina bolj odporna proti tej nevarni bolezni.

II. Sortiranje, vkladanje in znamkovanje (signiranje).

Člen 4.

Na zahtevo lastnikov hmelja s področij, označenih v členu 2., pregledajo organi za kontrolo in znamkovanje (signiranje) hmelja, označeni v tem pravilniku, hmelj, namenjen za izvoz, in izdajo potrdilo po predpisih tega pravilnika.

Člen 5.

Minister za trgovino in industrijo sme odrediti sporazumno z ministrom za poljedelstvo po izkazani potrebi obvezno kontrolo in znamkovanje (signiranje) hmelja, namenjenega za izvoz.

Člen 6.

Kontrola in znamkovanje (signiranje) hmelja zaradi izdaje potrdila se vrši glede na:

a) izvor po občinah, odnosno srezih, da se ugotovi hmeljsko področje;

b) leto pridelka;

c) neoporečnost blaga glede kakovosti;

d) kosmato (bruto) težo poedinih tovorov; in

e) plombiranje in znamkovanje (signiranje) z zalivkami in oznakami, določenimi v tem pravilniku.

Člen 7.

Izvor, leto pridelka in približno kosmato (bruto) težo poedinega tovorika ugotovi stalni poverjenik banovinske hmeljske komisije v dolični občini (po členu 19.) in izda o tem začasno potrdilo (poverilnico) po priloženem obrazcu.

Tovorke, ki jih ugotovi za pravilne v tem pogledu, poverjenik plombira, označi z imenom občine in s številko začasnega potrdila.

Poverjenik obdrži izvirnik začasnega potrdila, ki ga podpiše lastnik hmelja. Duplikati se ne izdajajo.

(Dalje prihodnjič.)

Bakreno apno

proti **peronospori**

se dobi pri tvrdki **IVAN VIRANT, ŽALEC**

Razno

Francija je uvozila lani 38.161 hl piva, dočim predlani 22.384 hl, lani torej za skoro 62% več. Zanimivo je, da uvaža največ piva v Francijo vprav Nemčija, in to 70% celokupnega uvoza. Izvoz piva iz Francije pa je znsal lani 100.979 hl, dočim predlani 126.165 hl, lani torej 20% manj; največ piva izvaza Francija v kolonije.

Srednjeevropska hmeljarska pisarna, ki je izmenoma tri leta na Češkoslovaškem in tri leta v Nemčiji, se je 6. t. m. preselila zopet v Žatec.

Proti bolhačem so se pri tozadevnih poskusih lani v Nemčiji obnesli najboljše derrisovi preparati, ki so pokazali zanesljivejšo in hitrejšo učinkovitost kakor nikotini, pyrethri in arzeni preparati.

V Ameriki krčijo nasade hmelja, ker so cene tako nizke, da se hmeljarsivo ne izplača več. Po zadnjih vesteh so skrčili površino nasadov v Sonomi za 93 ha, v Mendocini za 70, v Sacramentu za 370, v Oregonu za 404 in v Washingtonu za 607 ha.

Hmeljarska zadruga obvešča svoje člane, da škroplnice vseh vrst po lastni izbiri kakor tudi bakreno apno dobe ceneje v zadrugi poslovalnici v Žalcu, v prostorih stare pivovarne, ki je odprta vsako dopoldne.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Pri razmeroma ugodnem vremenu rastlina krepko odganja mlade poganjke, katiere v prav zgodaj obrezanih nasadih deloma tudi že privezujejo. — V kupčiji je položaj nespremenjeno miren, vendar se je izvzemši kakih šestdeset stotov prodalo vse ter se je zadnji čas plačalo do 17 din za kg.

Vojvodina: Obrezovanje hmelja je končano in rastlina je že pričela vegetacijo. Vreme je zaenkrat prav ugodno. — Kupčija nadalje miruje, vključ temu pa je bilo zadnji čas nekaj zaključkov za lanski pridelek in se je plačalo do 12 din za kg.

Češkoslovaška: Obrezovanje je v splošnem končano in se že nateguje žica. Hmelj sicer odganja, vendar ga hladno vreme jako zadržuje v rasti. — Na tržišču je položaj zopet živahnejši in je več povpraševanja predvsem za inozemski račun. Sicer pa so zaloge lanskega pridelka že zelo pičle in znašajo v Žalcu le še kakih 2000, skupno v CSR pa največ 3000 stotov. Cene so se zato ponovno učvrstile in notira sedaj pri precej čvrsti zaključni tendenci lanski žateški pridelek 36–45 din, Ušteki in Roudnicki 22 do 29 din ter Dubski 13–16 din za kg. Celó za letnik 1933 žateškega pridelka je bilo za res dobro ohranjeno blago nekaj manjših zaključkov po 11–22 din za kg. Znamkovanih je doslej v Žalcu 47.407 stotov lanskega pridelka.

Nemčija: Na tržišču je razpoloženje nadalje prav mirno, ker je za domače pivovarne zanimanje zelo pičlo in tudi za izvoz pride le semtertje do kakega večjega zaključka. Izvozna trgovina ne more oživeti, četudi so se cene ponovno znižale. Nominalno so cene na tržišču precej nespremenjene in notira za domačo porabo lanski Hallertau 70–81 din, Hersbruck 59 do 63 din, Tettnang 81–90 din in Nürnberg 63–67 din, za izvoz pa le Hallertau 26–39 din za kg. Zaključna ten-

denca je zelo mirna in se plačujejo le nižje cene. — Spomladanska dela v hmeljskih nasadih gredo dobro od rok. Vreme je še precej ugodno, le noči so še vedno zelo hladne.

Francija: Prva spomladanska dela v hmeljskih nasadih so v glavnem končana. Rastlina je dobro prezimila ter odganja zdrave in čvrste poganjke. — Tržišče je zelo mirno ter pride le semtertje še do kakega zaključka. Iz druge roke se plačuje za lanski alzaški pridelek 26–38 din, Burgund 20–25 din in Nord 7–12 din, uvoženi inozemski pa Žatec 64–75 din in jugoslovanski 36–40 din za kg.

Poljska: Vsa poročila zakasnila.

Belgija: Pri mirni tendenci se plačuje za lanski pridelek Poperinghe 7 din in Alost 15 din, letošnji v predprodaji za oktober–november pa Poperinghe 13 din za kg.

Anglija: Tržišče je nadalje mirno in se računa, da bo zopet kolikortoliko oživelo prihodnji mesec, ker so pivovarne razmeroma le bolj slabo založene. Hops Marketing Board je doslej izločila radi slabe kakovosti od prodaje 1000 bal lanskega pridelka.

Amerika: Pri sicer nekoliko bolj čvrsti, vendar nadalje mirni tendenci notira domači pridelek lanski 10–14 din, predlanski 7–9 din in starejši 3–6 din, že zacarinjen inozemski pa lanski 39–69 din in predlanski 21–39 din za kg. Iz prve roke se trži največ Oregon po 5–8 din za kg. V predprodaji se trži za dve leti naprej Oregon po 12 in 13 din, za tri leta pa po 12, 13 in 14 din za kg. Za žlahtni inozemski hmelj ni dosti zanimanja, ker se drži previsoko v ceni.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Hallertau)	88 din
Češkoslovaška (Žatec)	45 din
Anglija (Golding)	39 din
Francija (alzaški)	26 din
Jugoslavija (savinjski)	17 din
Belgija (Alost)	16 din
Amerika (Oregon)	14 din
Poljska (wolinski)	13 din

Za razvedrilo

Gospod vsiljivemu agentu: »Sedaj me pa že pustite enkrat pri miru, meni je že glava vsega polna...«

Agent: »Želite morda gosti glavnik...?«

Premetenec.

Oče: »Janezek, ali si oddal pismo na pošti in nanj nalepil znamke?«

Janezek: »Oče, dolgo sem oprezoval okoli nabiralnika in ko res ni bilo nikogar, ki bi me opazil, sem hitro vrgel pismo brez znamk vanj.«

Polybarit

proti rdečemu pajku
se dobi pri tvrdki **IVAN VIRANT, ŽALEC**

VINOGRADNIKI

pazijo na kakovost modre galice.
Popolno zaupanje
zasluži preizkušena 99 – 100 % la

MODRA GALICA „ZORKA“

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema
vse vrste zavarovanj proti po-
žaru: poslopja, vse premičnine,
hmelj, zvonove, steklo, nezgo-
de, vlom, jamstvo, avto-kasko,
življenjska zavarovanja v vseh
kombinacijah in posmrtninska
zavarovanja »Karitas«.

Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2.

V nevarnosti

je tvoj denar doma pred ognjem in tatovi!

Nalagaj

denar v domače hranilnice!

Zaupaj svoj denar

HRANILNICI DRAVSKE BANOVINE

(prej JUŽNOŠTAJERSKA HRANILNICA)

v CELJU, nasproti pošte.

Za hranilnico jamči Dravska banovina z vsem pre-
moženjem in davčno močjo.

Nove vloge so takoj izplačljive.

10% apnena sečnina
oziroma **40% sečnina**

pomešana s pepelom, je najboljše dušičnato gnojilo za
hmelj sploh in posebno še za hmelj, ki slabo napreduje.

Sečnina prisili hmeljsko rastlino, da bujno cvete, ko-
bule postanejo lepe, živo zeleno-zlate barve z mnogo
lupulina in prijetno ter izredno žlahtno aromo.

HMELJARJI! Kakovostni hmelj se bo lahko
prodal, zato skrbite, da ga z napačnim gnojenjem ne po-
kvarite. **UPORABLJAJTE IZMED DUŠIČNATIH GNO-
JIL sedaj za spomladansko gnojenje SAMO SEČNINO!**

Opozarjamo vse kmetovalce v Savinjski dolini, zlasti pa hmeljarje, da proizvajamo razna umetna gnojila preizkušene kakovosti, in sicer:

kostni superfosfat KMF 18/19 %
rudn. superfosfat 16 % in 18 %
fosfatno žilindro FŽ 6/10/18 %

nadalje imamo stalno na zalogi tudi

čilski soliter in kalijevo sol

ki jih dobavljamo po najugodnejših dnevnih cenah.

Vsa navedena gnojila se dobivajo v vagonih pri naši tvornici, v nadrobni prodaji pa pri vseh kmetijskih zadrugah in večjih trgovcih.

Tovarna kemičnih izdelkov
v Hrastniku d. d.
PODRUŽNICA CELJE.

Nitrofoskal - I

se je pokazal kot najboljšo gnojilo za hmeljnike

Hmeljarji, ne pozabite lekom lelošnje pomladi gnojiti s tem izvrstnim gnojilom svoj hmelj! Gnojilo lahko naročite pri Tvornici za dušik d. d. Ruše, ozir. pri Skladišču Kmetijske družbe v Celju, pri g. Zanierju v Št. Petru in Št. Pavlu, pri g. Krašovicu in g. Vizovišku v Žalcu

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo